

Dialogi 17. Illalla koissa (š. 38–39).

- Muamo (Veeralla): Šyö pikkaraiseni, mamman kullanmuruseni. Ta muate rupie, hyväseni. Tuu, tuu tupakkirulla, mistä tiesit tänne tulla? Tulin Piiterin mie tietä, karjalaisen kauppatietä...
- Tuatto: Mila, tulenko apuh? Mie pien paperie ta šie leikkuat. Paššuauko?
- Mila: Ei pappa, mie iče. Tahon piiruštua!
- Saša: Vesivärit nyt ollah miula. Mie niillä mualuan. Ka voit ottua värikynät.
- Muamo: Hyvä, Saša! Löyvätkö vielä puhašta paperie Milua varoin?
- Saša: Onnakko! Rupien mie vielä eččimäh mitäki...
- Mila: Kačoš vain, veikko! (Šiäntyy veikon piällä.)
- Tuatto: Lehti on luvettu. Elkyä riijelkyä! Nyt voimma mitänih yheššä näperrellä.

Harjotuš 17-1. Kačo kuvua š. 38 ta šanele, mi tahi ken missäki on. Käytä viivan alla olijie šanoja.

Muamo istuu

Veera on muamon

Tuatto istuu

Lehti on tuaton

Saša ta Mila issutah

Kynävakkani on

Lipaš on

Tuohuš palau

Jalkalamppu on

Kiššan paččahaini on

Lippahan piällä, divanalla, ylähyänä, kreslan ta kirjapolčan välissä, divanan viereššä, yšäššä, matolla, lepoistumeššä, lattiella, kiäššä.

Harjotuš 17-2. Kirjuta puuttujat verbimuuvtot.

Mualata, piiruštua, värittyä, näperrellä, leikata, luatie, liimata.

Mie mualuan, ..., näpertelen, väritän, leikkuan, ..., liimuan.

Šie ..., piirruššat, ..., ..., ..., luajit,

Hiän mualuau, piiruštau, värittäy, näpertelöy, ..., luatiu,

Myö ..., ..., väritämmä, ..., leikkuamma, luajimma,

Työ mualuatta, piiruššatta, ..., ..., ..., ..., liimuatta.

Hyö mualatah, piiruššetah, väritetäh, näperelläh, ..., leikatah,